

О православних людех воїнскіє служби отправуючих, іменно о козаках Зиновіїв Климентій

І козаки на світі всі вельми ся труждают,
поневаж перси свої на войнах виставляют,
Боронячи отчизни і добра христіян,
жеби не преодолів нечестивий басурман.
І не токмо що перси они ставят у війні,
але ініє кладут і голови у війні.
Зачим спаси їх, Боже, за тую одвагу,
а грішит Богу, хто даєт козакам зневагу.
Простий человек завше в дому пробуваєт,
а козак, шедши в войско, весь дом свой оставляєт.
А ідучи, чи вернет додому, і сам не знаєт,
тільки сам Бог їх нехай од смертей сохраняєт.
Зачим не тільки, ховай Боже, нагану давать
козакам, але треба їх як святих шановать.
Бо на войнах в потребах кров свою проливають
і за православную віру душі полагают.
І даруй, Боже, таким небесніє корони,
що чинят землі нашої од врагов оборони.

кін. XVII-поч. XVIII

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/zynoviiv_klymentii/o_pravoslavnykh_liudekh_voinskiie_sluzhby_otpravuiuchykh